Змишляють поетове, іж Дедал 1, одданий,

бувши в заточенії, за море засланий,

В лябаринт, з которого вийти було трудно

для помішаних дорог, а сидіти нудно,

Учинив собі крила з различних матерій,

і так, не шукаючи в лябаринті дверій,

Вилетів з лябаринту і през море снадне

прелетів, приправивши крила собі складне.

Світ сей — то широким морем і пространним,

земля — заточенієм всім, з рая вигнанним,

А небо єст отчизна, але ко небесним

двором трудно летіти з тяжарем тілесним.

Од земного вигнання хто хочет до неба

залетіти, первей крил добрих діл йому потреба.

Рекл би хтось: "Сама віра до неба досягнет", —

одвіщаю: "І кождий того з віри прагнет",

Леч питаю: "Мертвий труп літати чи может?

а віра, без діл мертва, як же то возможет?"

Віра єдно єст крило, о єдном несміло

крилі летіти, звлаща морем — страшно діло.

Прето добродітелі не єдной потреба,

аби-сьмо залетіли безпечно до неба.

З тих мір і преподобний, тут на землі сущи,

як в вигнанню, Іоанн, названий од Кущи,

Аби могл великоє світа сього море

пребути і попрати світовоє горе,

Для безпечності шесть крил приправив превзятих,

би достигл серафимов так шестокрилатих.

Віру, надію, любов взяв на бок єдиний,

чистость, послушаніє, убозство — на іний;

А так окрилатівши, сам — і юж безпечне —

долетів неба, живши до конця статечне.

А од небес свойого тезоіменита,

нашого російського вожда знаменита,

Десницею своєю, яко патрон власний,

благословляєт, таков глагол доброгласний

Дая: "Іоанне, мні тезоіменитий,

малоросійських воїнств вожду знаменитий,

Буди благословенний на літа премнога,

вшелякую щасливость одбирай од бога!

Трьома сими крилами, даними ті свишше,

буди благословенний трикратне і лишше!

Єдиним альбовім крестом значне розширяєш

честь божескую, а другим — врагов устрашаєш,

Третім зась з бозькой тобі даной благодати

покой в милой отчизні знаєш устрояти.

З християнського нраву апостольським словом

над все хвалився єси о кресті Христовом.

А жеби совершенна була пам'ять крестна,

дарував бог три знаки тобі креста чесна;

Три тії кресты знаки тоє призначали,

іж ся троє начальства во єдно злучали.

Бог во тройці єдиний дав тобі єдину

булаву, которая аби трвала вину.

Покорив їй єще дві на большой подпорі,

тебе найбарзій в своїм міючи дозорі,

Которому одесную побожность предстоїть

а звиклості своєї все доброє строїть,

Бо гди разженоє серце носить,

чого оним у бога тобі не упросить.

Тая серцем керує твоїм во все благо,

тая тя сохраняєт од всякого злаго,

Тая тя побудила церкви мурувати

і чесними ікони благоукрашати.

Тая тя устрояєт учених любити,

а наукам патроном особливим бити,

З которих ростет слава, оздоба, подпора

милой отчизні нашой і утіха скора.

Тая доведет тебе і самого неба,

кгди ж з тих всіх учинков неба тобі треба.

Іоанн Кущник неба тобі, Іоанну,

сприяю і до неба і до бога о сем непрестанну

Молитву возсилаю, аби-сь був зо мною,

который трьома крести хвалишся і мною.

Пребував на землі барзо в тісной кущі,

не требував-єм другов, але нині, сущи

На пространню в небі, всіх тут хощу зріти,

всіх, сопрославляющих бога, прагну міти,

А особливе тебе, тезоіменита,

пред богом і людьми в ділєх знаменита.

Тілько впред на землі пожий літа многа,

а я тобі лацно з'єднаю у бога".

То і тим подобная со небес віщаєт

преподобний Іоанн, кгди благословляєт

Тебе, яко патрон твой, вождь, ясновельможний

малоросійський гетьмане, чулий, осторожний.